DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

20 sierpnia Nr. 23 Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.: 342—z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych . . . 308

343—z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej . . . 308

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz.: 344—z dnia 22 lipca 1932 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów . . . 308

345—z dnia 22 lipca 1932 r. o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych . . . 308

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 346—Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 2 lipca 1932 r. o sposobie prowadzenia rachunków przejściowych różnic kursowych . . . 309

347—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 25 lipca 1932 r. o przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek . . . 309

348—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 lipca 1932 r. w sprawie częściowej zmiany brzmienia art. 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej . 309

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz.: 349—z dnia 19 lipca 1932 r. o obrocie solą . . . 309

350—z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli . . . 309

351—z dnia 19 lipca 1932 r. o uprawie tytoniu . . . 309

352—z dnia 19 lipca 1932 r. o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego . 309

353—z dnia 23 lipca 1932 r. w sprawie wzoru zaświadczeń eksportowych służących za podstawę do zwrotu ceł przy wywozie zagranicę zbóż, produktów przemiału i słodu . . . 309

354—z dnia 23 lipca 1932 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów w sprawie sposobu ustalenia należności nieściągalnych oraz terminu przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji . . . 311

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU:

Poz.: 355—z dnia 8 sierpnia 1932 r. w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów . . . 312

POROZUMIENIA:

Poz.: 356—między Polską a Czechosłowacją o cleniu chodników dywanowych, podpisane w Warszawie dnia 12 stycznia 1931 r. 312

357—między Polską a Czechosłowacją o cleniu piwa w beczkach, podpisane w Warszawie dnia 12 stycznia 1931 r. 312

OBWIESZCZENIA:

Poz.: 358—Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1932 r. o sprostowaniu błędów w tekście ustawy o opłatach stemplowych, załączonym do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1932 r. 312

359—Ministra Skarbu z dnia 22 lipca 1932 r. o wartości jednego grama czystego złota 312

360—Ministra Skarbu z dnia 15 lipca 1932 r. o umorzeniu w dniu 1 lipca 1932 r. obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 312

361—Ministra Skarbu z dnia 15 lipca 1932 r., zawierające numery obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej kolejowej z r. 1926, umorzonych w dniu 1 lipca 1932 r. 313

362—Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych 313

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: 363—z dnia 23 czerwca 1932 r. L. D. IV. 14.165/3/32 w sprawie wymierzania należności celnych przy zastosowaniu ulg celnych 314

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU:

Poz.: 364—z dnia 26 lipca 1932 r. Nr. D. VI. 11.472/2/32 w sprawie badania drożdży przywożonych z obszaru W. M. Gdańska 314

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO:

Poz.: 365—z dnia 1 sierpnia 1932 r. Nr. 11/V w sprawie organizacji rejonowych biur sprzedaży i biura buchalterji P. W. W. 314

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z Ministerstwa Skarbu.
Komunikat.
Komunikat w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych.
Komunikat.

OGŁOSZENIA:

342.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 11 lipca 1932 r.

o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 25.VII. 1932 r. Nr. 63, poz. 586).

343.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 12 lipca 1932 r.

o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej".

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27.VII. 1932 r. Nr. 64, poz. 597).

344.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1932 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 607).

345.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1932 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lipca 1931 r. w sprawie zakazu przywozu nawozów azotowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 608).

346.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SKARBU

z dnia 2 lipca 1932 r.

o sposobie prowadzenia rachunków przejściowych różnic kursowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 27.VII. 1932 r. Nr. 64, poz. 604).

347.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 25 lipca 1932 r.

o przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dnia 22 kwietnia 1932 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie bekonów i szynek.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 611).

348.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 28 lipca 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany brzmienia artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 2.VIII. 1932 r. Nr. 66, poz. 620).

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lipca 1932 r.

o obrocie solą.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 609).

350.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lipca 1932 r.

w sprawie cen soli.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 610).

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lipca 1932 r.

o uprawie tytoniu.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 5.VIII. 1932 r. Nr. 67, poz. 623).

352.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 lipca 1932 r.

o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 5.VIII. 1932 r. Nr. 67, poz. 624).

353.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lipca 1932 r.

w sprawie wzoru zaświadczeń eksportowych służących za podstawę do zwrotu ceł przy wywozie zagranicę zbóż, produktów przemiału i słodu.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 września 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 557), częściowo zmienionego rozporządzeniem z dnia 15 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 100), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zwrot ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu może być przyznany tylko tym eksporterom, którzy wykażą się posiadaniem zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wystawionych według załączonego wzoru i podpisanych przez upoważnione do tego osoby.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r., przyczem jednak zaświadczenia, wystawione według dawnego wzoru, ustalonego w § 2 rozporządzenia z dnia 31 lipca 1930 r. (Monitor Polski Nr. 216, poz. 299), zachowają ważność do dnia 31 sierpnia 1932 r. włącznie.

Postanowienia §§ 3, 4, 5, 6, 7 i 8 (oprócz zdania końcowego) powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 31 lipca 1930 r., ustalające zasady postępowania przy wywozie, za zwrotem ceł, zbóż, produktów przemiału i słodu, utrzymuje się nadal w mocy.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 1.VIII. 1932 r. Nr. 174, poz. 206).

Wzór.

Załącznik do § 1 rozp. Ministra Skarbu
z dnia 23 lipca 1932 r.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
Wydział Handlu Zagranicznego

Warszawa, dn. 193 . . r.

Serja . . . .

ZAŚWIADCZENIE Nr. . . . . . .

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza niniejszem, że za niżej wymieniony towar przeznaczony do wywozu może być przyznany zwrot cła.

Zaświadczenie niniejsze zostało wydane za pośrednictwem

Związku Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej w Poznaniu

firmie ....

celem przedstawienia go przy wywozie za zwrotem cła

15.000 (piętnaście tysięcy) kg. żyta*)

UWAGA: ....

(podstawa prawna)

....

Zaświadczenie niniejsze ważne jest w ciągu jednego miesiąca od daty wystawienia, przyczem najpóźniej w ostatnim dniu tego miesiąca transport powyższy powinien być nadany do wywozu koleją lub statkiem.

*) Zaświadczenia opiewają na:

1) jęczmień,
2) żyto,
3) pszenicę,
4) mąkę pełną (bez zawartości otrąb),
5) mąkę śrutową, półśrutową, poślednią i t. p.,
6) kaszę jęczmienną ,
7) słód,

oraz na 5.000 i 15.000 kg.

Referent:

M. P.

Naczelnik Wydziału
Handlu Zagranicznego:

Serja . . . . Nr. . . . .
. . . . dn. . . . .

Do
Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wydział Handlu Zagranicznego
w Warszawie.

Urząd Celny w ....
stwierdza, że w dniu ....
przy poz. rejestru wywozu Nr. ....
odprawił w wywozie ....
.... kg żyta
do (kraj przeznaczenia) ....
wysłanych ze stacji ....
przez firmę ....
w wagonie / statkiem Nr...... za listem przew. / konosamentem Nr. ......
i że stronie został wydany kwit wywozowy Nr. ......
opiewający na kwotę zł ....

M. P.

Podpis Kierownika
Urzędu Celnego

354.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lipca 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu, Komunikacji, Pracy i Opieki Społecznej oraz Poczt i Telegrafów w sprawie sposobu ustalenia należności nieściągalnych oraz terminu przekazania urzędom skarbowym należności ściągalnych do dalszej egzekucji.

Na podstawie § 126 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1.

Za należności nieściągalne uważa się:
a) należności wymierzone, nałożone lub w inny sposób ustalone w markach polskich,
b) należności, których termin płatności upłynął przed 1 stycznia 1932 r., o ile prowadzona celem ich ściągnięcia egzekucja pozostała bezskuteczna z powodu zupełnego braku majątku u zobowiązanego względnie u osób odpowiedzialnych za te należności.

§ 2.

Ustalenie nieściągalności należności, wymienionych w § 1 lit. b, należy do komisji, w skład której wchodzą: przedstawiciel urzędu skarbowego jako przewodniczący, przedstawiciel wierzyciela (§ 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580) oraz przedstawiciel dotychczasowej władzy egzekucyjnej. Komisja rozstrzyga sprawy większością głosów.

Oświadczenia członków Komisji mogą być wyrażane również w drodze korespondencji.

§ 3.

Komisji jak również jej przewodniczącemu służy prawo przeglądnięcia ksiąg, dokumentów i aktów u wierzyciela i u dotychczasowej władzy egzekucyjnej.

§ 4.

Komisja prowadzi protokół swoich czynności i uchwał.

§ 5.

Sprawy o należności, które zostały uznane przez komisję (§ 2) za ściągalne, winny być przekazane w ciągu dwóch tygodni po ustaleniu ich ściągalności właściwemu urzędowi skarbowemu wraz z wyciągiem z protokółu posiedzeń komisji oraz aktami, które komisja uzna za potrzebne do prowadzenia dalszej egzekucji.

§ 6.

Sprawy o należności, których termin płatności upłynął po dniu 31 grudnia 1931 r. winny być bez badania ich ściągalności przekazane do ściągnięcia właściwemu urzędowi skarbowemu wraz z właściwemi aktami w ciągu miesiąca po uzyskaniu mocy obowiązującej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

§ 7.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1932 r.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:
(—) *Nakoniecznikow-Krukowski,*
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Zagranicznych:
(—) *Beck,*
Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Spraw Wojskowych:
(—) *Fabrycy,*
I Wiceminister.

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Czesław Michałowski.*

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Fr. Potocki,*
Dyrektor Departamentu.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *Sew. Ludkiewicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Zarzycki.*

Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *St. Hubicki.*

Za Ministra Poczt i Telegrafów:
(—) *Fr. Drzewiecki,*
Podsekretarz Stanu.

(Monitor Polski z dnia 26.VII. 1932 r. Nr. 169, poz. 199).

355.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 sierpnia 1932 r.

w sprawie zaszeregowania kas Urzędów Skarbowych do jednego z dwóch typów.

Na zasadzie art. 4, 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i Urzędów Skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z zakresu działania IV Urzędu Skarbowego w Poznaniu wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe Urzędu Opłat Stemplowych w Poznaniu.

§ 2.

Kasę Urzędu Opłat Stemplowych w Poznaniu zaszeregowuje się do typu B.

§ 3.

Czynności rachunkowe i kasowe II Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy, Urzędu Skarbowego na powiat bydgoski w Bydgoszczy oraz Urzędu Opłat Stemplowych w Bydgoszczy przekazuje się I Urzędowi Skarbowemu w Bydgoszczy.

§ 4.

Czynności rachunkowe i kasowe Urzędu Opłat Stemplowych we Lwowie przekazuje się I Urzędowi Skarbowemu we Lwowie.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie ulega częściowej zmianie zarządzenie z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 520) w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów.

w z. Ministra Skarbu:
(—) *Starzyński*,
Podsekretarz Stanu.

356.

POROZUMIENIE

między Polską a Czechosłowacją o cleniu chodników dywanowych, podpisane w Warszawie, dnia 12 stycznia 1931 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 2.VIII. 1932 r. Nr. 66, poz. 616).

357.

POROZUMIENIE

między Polską a Czechosłowacją o cleniu piwa w beczkach, podpisane w Warszawie, dnia 12 stycznia 1931 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 2.VIII. 1932 r. Nr. 66, poz. 617).

358.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 lipca 1932 r.

o sprostowaniu błędów w tekście ustawy o opłatach stemplowych, załączonym do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1932 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 30.VII. 1932 r. Nr. 65, poz. 613).

359.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 lipca 1932 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932)— ustalam na miesiąc sierpień 1932 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 30.VII. 1932 r. Nr. 173, poz. 205).

360.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1932 r.

o umorzeniu w dniu 1 lipca 1932 r. obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej z 1924 r.

Podaje się do wiadomości, że w myśl art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie ustalenia wysokości emisji i przeznaczenia użycia 5% pożyczki konwersyjnej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 561) zostały umorzone w dniu 1 lipca 1932 r. w drodze wykupu zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 854) obligacje 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 na sumę zł 6.160.000.

Wyszczególnienie umorzonych obligacyj według odcinków i numerów podane jest w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 3.VIII. 1932 r. Nr. 176, poz. 209).

361.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 lipca 1932 r.

zawierające numery obligacyj 5% pożyczki konwersyjnej kolejowej z r. 1926, umorzonych w dn. 1.VII. 1932 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), dnia 1 lipca 1932 r. zostały umorzone w drodze wykupu obligacje 5% państwowej konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 w odcinkach, jak następuje:

Obligacje zamortyzowane

po 1200 złotych:

Od Nr. do Nr.	Ilość sztuk	Od Nr. do Nr.	Ilość sztuk	Od Nr. do Nr.	Ilość sztuk
266— 271	6	4055—4058	4	7209— —	1
1103—1108	6	4280— —	1	7254—7255	2
1413—1414	2	4402— —	1	7379—7380	2
1437—1440	4	4434— —	1	7395—7396	2
1443—1447	5	4507— —	1	7408— —	1
1527—1528	2	4530— —	1	7494—7500	7
1535—1537	3	4670— —	1	7502— —	1
1936—1944	9	4919— —	1	7549—7550	2
1955—1956	2	5367—5370	4	7634—7637	4
2179—2181	3	5570—5571	2	7646— —	1
2195—2208	14	5642— —	1	7749—7750	2
2664—2666	3	5650— —	1	7885—7900	16
2670—2671	2	5663—5664	2	8541—8542	2
2681—2682	2	6448—6450	3	8584—8590	7
2699—2700	2	6639— —	1	8760—8761	2
3003—3006	4	6863—6864	2	8764—8768	5
3318—3319	2	6897— —	1	8822— —	1
3321—3322	2	6913—6917	5	8842—8843	2
3810— —	1	6926— —	1	8886—8887	2
3871— —	1	7092— —	1	8894—8895	2
3887—3889	3	7101—7104	4	9199— —	1
3895—3896	2	7106—7108	3	9500— —	1
3899—3900	2	7125—7130	6	9594— —	1
4026—4027	2	7176— —	1		

Razem sztuk 200 na sumę 240.000 złotych.

po 600 złotych:

1162— —	1	3217—3229	13	3255—3259	5
2806— —	1	3242—3249	8		

Razem sztuk 28 na sumę 16.800 złotych.

po 120 złotych:

14411 — 1 sztuka na sumę 120 złotych.

po 30 złotych:

31764 — 31766 3 sztuki na sumę 90 złotych.

Ogółem zamortyzowano obligacyj 232 sztuki na sumę 257.010 zł.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski.*

(Monitor Polski z dnia 3.VIII. 1932 r. Nr. 176, poz. 210).

362.

OBWIESZCZENIE

Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. rosyjskich osób prawnych.

Stosownie do art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. ros. osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 377) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 czerwca 1928 r. o trybie ogłaszania uchwał Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych i innych decyzyj oraz o pokrywaniu kosztów likwidacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), oraz powołując się na ogłoszone w „Monitorze Polskim" uchwały Komitetu:

1) w dniu 8 września 1928 r. w Nr. 207 pod poz. 476 — o przystąpieniu do likwidacji mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń „Rosja"

2) w dniu 12 listopada 1928 r. w Nr. 261 pod poz. 640 — o przystąpieniu do likwidacji mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń Kapitałów i Dochodów „Życie", —

— podaje się do publicznej wiadomości, że

1) poczynając od dnia 1 sierpnia 1932 r., miejscem urzędowania Likwidatora mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń „Rosja" — będzie Warszawa, ul. Sienkiewicza Nr. 14.

2) miejscem urzędowania Likwidatora mienia b. ros. Towarzystwa Ubezpieczeń Kapitałów i Dochodów „Życie" — jest Warszawa, ul. Nowogrodzka Nr. 40 m. 1.

Zastępca Przewodniczącego
Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *St. Sieradzki.*

(Monitor Polski z dnia 3.VIII. 1932 r. Nr. 176, poz. 211).

363.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1932 r.

L. D. IV. 14165/3/32

w sprawie wymierzania należności celnych przy zastosowaniu ulg celnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec wątpliwości, powstałych w jednym z urzędów celnych w związku z wymierzaniem należności celnych przy zastosowaniu ulg celnych, udzielanych na pewien okres czasu, wyjaśnia się, że wymierzanie to winno się odbywać na ogólnej zasadzie według postanowień § 6 rozporządzenia o postępowaniu celnem w brzmieniu, ustalonem § 1 rozporządzenia z dnia 22 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105), to znaczy ulgę taką stosuje się, gdy towar zostaje zadeklarowany do odprawy celnej w okresie jej ważności a należności ulgowe zostają uiszczone w ciągu 14 dni po dniu ustalenia przez urząd celny wyniku rewizji celnej.

Jeżeli strona uiszcza cło po upływie 14-dniowego terminu, a w międzyczasie ulga celna wygasła, należności celne wymierza się według stawek autonomicznych, w wypadkach zaś niewygaśnięcia ulgi celnej strona nie traci do niej prawa aż do momentu terminu jej ważności, określonego we właściwem pozwoleniu Ministerstwa Skarbu, względnie w rozporządzeniu ogólnem, na podstawie którego stosuje się tę ulgę, co nie wyklucza jednak możliwości zastosowania rygoru z mocy § 48 rozp. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, z r. 1930, poz. 276) o sprzedaży z publicznej licytacji towaru, od którego nie uiszczono należności celnych w przepisanym terminie.

To samo odnosi się do towarów, podlegających ocleniu według zniżek konwencyjnych, obowiązujących w pewnych okresach czasu.

Kierownik Departamentu:
(—) *Fabierkiewicz.*

364.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1932 r.

Nr. D. VI. 11472/2/32

w sprawie badania drożdży przywożonych z obszaru W. M. Gdańska.

Do
Izby Skarbowej (Wydział IV)
w Grudziądzu.

Wobec otrzymanych wiadomości, że do kraju przywożone są z zagranicy drożdże nieodpowiadające wymogom art. 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) Ministerstwo Skarbu poleciło okólnikiem z dnia 15 września 1931 r. L. D. VI. 14703/2 (Dz. Urz. M. S. Nr. 29, poz. 405) urzędom celnym, by wydawały do wolnego obrotu drożdże pochodzenia zagranicznego, niezależnie od pobrania należności celnych, dopiero po zbadaniu ich jakości przez Laboratorjum Chemiczne Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie. W tym celu urzędy celne winny przesyłać wydzielane przy rewizji celnej próby do wspomnianego Laboratorjum; koszta ponosi strona.

Powyższe zarządzenie z niczem nie uchyla postanowień o opodatkowaniu drożdży i obrocie drożdżami, zawartych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556).

Niniejszem poleca się by urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, dokonywujące opodatkowania i odprawy podlegających podatkom spożywczym artykułów nadchodzących z obszaru w m. Gdańska stosowały zarządzenia wspomnianego na wstępie okólnika do drożdży sprowadzanych z w. m. Gdańska i dopuszczały te drożdże do wolnego obrotu dopiero po otrzymaniu od Laboratorjum Chemicznego Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadomienia o dodatnim wyniku analizy drożdży i po stwierdzeniu, że również opakowanie drożdży i napisy na niem odpowiadają przepisom rozporządzenia wykonawczego o monopolu spirytusowym.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

365.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 1 sierpnia 1932 r.

Nr. 11/V

w sprawie organizacji rejonowych biur sprzedaży i biura buchalterji P. W. W.

Do
wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), Urzędów Akcyz i Monopolów, Państwowych Wytwórni Wódek, Rejonowych Biur Sprzedaży, Państwowych Hurtowni Wódek.

W wykonaniu zarządzenia Min. Skarbu z dnia 8 lipca r. b. Nr. D. VI. 7558/1/32 o połączeniu księgowości państwowych wytwórni wó-

dek i rejonowych biur sprzedaży w jedno biuro buchalterji, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego anuluje niniejszym okólnik zewnętrzny Nr. 9/IV z dnia 31 marca 1931 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 10, poz. 182) i zarządza z ważnością od dnia 1 sierpnia r. b., co następuje:

1) Rejonowe biura sprzedaży (okólnik zewnętrzny Nr. 8 z dnia 30 marca 1931 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 10, poz. 181), tak jak dotychczas sprawują nadal nadzór nad prawidłowem funkcjonowaniem placówek sprzedaży, zaopatrują w wyroby monopolowe przydzielone do nich placówki sprzedaży oraz prowadzą sprzedaż bezpośrednią wyrobów monopolowych detalistom i prywatnym hurtowniom na tych samych zasadach jak i państwowe hurtownie wódek. Pod względem organizacyjnym R. B. S. dzieli się na dwa oddziały: administracyjno-lustracyjny i sprzedaży bezpośredniej.

2) Rachunkowość dotyczącą sprzedaży bezpośredniej rejonowe biura sprzedaży prowadzą tak jak państwowe hurtownie wódek w księgach wzory Nr. 60/V, 112/V, 451-a/V i 41/V. Sprawozdania miesięczne z obrotów sprzedaży wg. wzorów ustalonych dla P. H. W. przesyła R. B. S. do biura buchalterji P. W. W. do zaksięgowania.

3) Na zlecenia rejonowych biur sprzedaży państwowe wytwórnie wódek dostarczają do hurtowni państwowych i komisowych wyroby monopolowe koleją względnie samochodami.

4) Kierownik R. B. S. we wszystkich sprawach bieżących zwraca się bezpośrednio do personelu biura buchalterji, działu personalnego i kancelarji P. W. W., załatwiającego sprawy, dotyczące sprzedaży i placówek sprzedaży, w sprawach zaś, wymagających większych opracowań ze strony wymienionego personelu porozumiewa się z kierownikiem P. W. W.

5) Rejonowe biura sprzedaży w dalszym ciągu oddzielnej kancelarji nie prowadzą, korespondencję zaś otrzymują i wysyłają za pośrednictwem kancelarji państwowej wytwórni wódek. Korespondencję nadchodzącą z hurtowni wódek otwiera kierownik R. B. S. Korespondencję dotyczacą spraw sprzedaży i placówek sprzedaży załatwia bezpośrednio i samodzielnie R. B. S. Korespondencję R. B. S., dotyczącą kwestyj rachunkowych podpisuja kierownik R. B. S. i główny księgowy P. W. W. względnie jego zastępca. Biuro buchalterji P. W. W. korespondencję dotycząca spraw sprzedaży i placówek sprzedaży przedkłada do podpisu bezpośrednio kierownikowi R. B. S.

6) Zlecenia, faktury, wyciągi z ksiąg rachunkowych i sprawozdania rachunkowe, dotyczące sprzedaży bezpośredniej, podpisują kierownik R. B. S. i księgowy — sprzedaży.

7) Kasę przydziela się do P. W. W. Klucze od kasy winny być protokólarnie przekazane kierownikowi P. W. W. Asygnaty kasowe wystawiają we własnym zakresie działania P. W. W. za podpisem kierownika i głównego księgowego lub ich zastępców oraz R. B. S. za podpisem kierownika i księgowego sprzedaży lub ich zastępców.

8) Księgowość P. W. W. i R. B. S. z dniem 1 sierpnia połączyć w jedno biuro buchalterji przy P. W. W. W tym celu personel księgowości R. B. S., przydzielić należy do biura buchalterji P. W. W. Do czasu załatwienia sprawy przydziału personelu na podstawie właściwych nominacyj i dekretów dotychczasowi główni księgowi P. W. W. pełnić będą obowiązki głównych księgowych nowoutworzonego biura buchalterji P. W. W. zaś główni księgowi R. B. S. — ich zastępców. Podział pracy pomiędzy personelem biura buchalterji ustala główny księgowy, a zatwierdza kierownik P. W. W. w porozumieniu z kierownikiem R. B. S.

9) Celem przeprowadzenia książkowego połączenia księgowości P. W. W. i R. B. S. rejonowe biura sprzedaży zestawią szczegółowy wykaz wszystkich remanentów na dzień 31 lipca r. b. włącznie: gotówki, wyrobów, skrzyń i t. d. oraz pozostałości na r-kach księgi głównej i na podstawie tego wykazu remanenty i pozostałości przeksięgują na r-k D. P. M. S., a P. W. W. z r-ku D. P. M. S. na właściwe rachunki. Pod datą 31 lipca r. b. rejonowe biura sprzedaży i państwowe wytwórnie wódek winny dokonać wszelkich księgowań w związku z likwidacją odrębnej rachunkowości R. B. S.

Ze względów oszczędnościowych wszystkie książki buchalteryjne (z wyjątkiem do r-ku D. P. M. S.)należy prowadzić w dalszym ciągu po przeprowadzeniu zamknięcia w dniu 31 lipca i otwarcia w dniu 1 sierpnia.

10) Koszta P. W. W. i R. B. S. winny być kwalifikowane zgodnie z dotychczasowemi zasadami na oddzielnych subkontach. Rozdział kosztów, dotyczących produkcji i sprzedaży winien być ściśle przestrzegany zgodnie z obowiązującą nomenklaturą wydatków.

w z. Dyrektora:

Z MINISTERSTWA SKARBU

W dniu 5 sierpnia 1932 r. P. Minister Skarbu Jan Piłsudski wyjechał na urlop wypoczynkowy. P. Ministra zastępować będzie P. Wiceminister St. Starzyński.

KOMUNIKAT

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości o zagubieniu pieczęci okrągłej metalowej do laku z godłem Państwa i napisem: „Sekwestrator skarbowy przy Urzędzie Skarbowym w Grodnie".

KOMUNIKAT
w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych.

Ministerstwo Skarbu decyzją z dnia 30 lipca 1932 r. L. D. V. 26800/5 udzieliło Spółce z ogr. odp. p. f. Taxograph w Warszawie zezwolenia na sprzedaż maszyn do stemplowania, przewidzianego w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1932 r. w sprawie maszynowego wytłaczania znaków stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349). Zezwolenie to obejmuje jeden typ maszyny do stemplowania, oznaczony jako „typ I". Cechy charakterystyczne tego typu są następujące:

I. Budowa maszyny.

Maszyna składa się: z pokrywy i z części wewnętrznej. Na pokrywie, która jest sporządzona z blachy żelaznej, na stronie przedniej jest uwidoczniona kolorem złotym firma Taxograph. Na stronie tylnej, w prawym boku jest przymocowana tabliczka metalowa, na której są umieszczone: a) wyrazy „Maszyna Taxograph. Typ I", b) numer fabryczny, składający się z cyfr arabskich, c) numer licencji (§ 6 rozporządzenia z dnia 25/2 1932 r. Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 349).

W pokrywie znajduje się 13 otworów, których funkcje są następujące:

Po stronie lewej znajdują się:

1) otwór, z którego wystaje datownik i 2) otwór do wyjmowania względnie wkładania osi głównego walca filcowego.

Datownik składa się z 4-ch pierścieni, z których pierwszy od zewnątrz zawiera cyfry na oznaczenie roku, drugi cyfry na oznaczenie miesiąca, trzeci na oznaczenie jednostki daty dnia, czwarty na oznaczenie dziesiątki daty dnia (a zatem tylko cyfry 1, 2, 3). Powyżej otworu, przeznaczonego dla datownika, jest na pokrywie kolorem złotym uwidoczniona strzałka pionowa, skierowana wdół i wskazująca miejsce, w którem należy umieścić cyfry, tworzące datę, jaka ma być wytłoczona w znaku stemplowym. Powyżej tej strzałki jest uwidoczniona kolorem złotym strzałka pozioma, wskazująca kierunek obrotu pierścieni.

Po stronie przedniej znajdują się:

3) okienko, wskazujące stan licznika głównego. W tem okienku jest miejsce dla 7 cyfr, z których pierwsze pięć wyrażają złote, ostatnie dwie grosze. Cyfry złotowe są oddzielone od cyfr groszowych smugą czerwoną. Na pokrywie na lewo od owej smugi czerwonej jest uwidoczniony kolorem złotym znak „Zł.", po stronie prawej znak „Gr.".

4) Okienko, wskazujące stan licznika ubocznego, umieszczone na jednym poziomie z okienkiem licznika głównego. W tem okienku jest miejsce dla 4-ch cyfr.

5) Niezamykane drzwiczki, służące do wkładania i wyjmowania ruchomej części aparatu do farbowania.

6) Niezamykane drzwiczki, umożliwiające wyjmowanie taśmy kontrolnej. Te drzwiczki są zaopatrzone w okienko, przez które widać taśmę kontrolną.

7) Otwór zawierający aparat, zapomocą którego osoba, posługująca się maszyną, wskazuje maszynie należną opłatę stemplową. Aparat ten składa się z 4-ch blaszanych pasków, na których są na czarnem tle uwidocznione cyfry od 0 do 9, a mianowicie na dwóch pierwszych paskach (od strony lewej) kolorem czerwonym, na dwóch następnych kolorem białym. W szczelinach pomiędzy paskami oraz na prawo od paska czwartego są umieszczone dźwignie.

8) Cztery otworki, tworzące jedną całość, umieszczone obok siebie w linji poziomej ponad napisem „Taxograph", a pod otworem, wymienionym wyżej pod 7). W każdym z tych otworków ukazuje się jedna cyfra, a mianowicie w dwóch pierwszych koloru czerwonego, w dwóch następnych koloru białego. Ten zespół czterech cyfr wskazuje tę samą liczbę, jaka została wskazana maszynie przez nastawienie dźwigni, o których mowa wyżej pod 7), a zatem jest sprawdzianem prawidłowego nastawienia dźwigni.

Po stronie prawej znajdują się:

9) otwór, z którego wystaje korba główna,

10) otwór, z którego wystaje oś, do której może być dołączona korba pomocnicza,

11) otwór zamka prywatnego oraz

12) otwór, z którego wystaje suwak, przeznaczony do wprowadzania karty stemplowej.

Na stronie tylnej znajduje się:

13) otwór zamka urzędowego; poniżej tego otworu są przymocowane na zawiasach drzwiczki, zaopatrzone w okrągły otwór, przez który widać otwór zamka urzędowego i który jest przeznaczony dla wkładek z papieru, wymienionych w §§ 6 i 7 powołanego rozporządzenia.

Strona prawa pokrywy oraz prawa połowa strony przedniej tudzież lewa połowa strony tylnej spoczywają bezpośrednio na podstawie maszyny, sporządzonej z blachy niklowej. Natomiast reszta pokrywy (strona lewa tudzież lewa połowa strony przedniej i prawa połowa strony tylnej) są od podstawy oddzielone przestrzenia wolną, tudzież płytą niklową, która z trzech stron wystaje poza pokrywę i jest po stronie tylnej zgięta ku dołowi.

Część w e w n ę t r z n a maszyny jest podzielona na dwie przegrody, z których lewa zawiera aparaturę do wytłaczania znaków stemplowych, prawa aparaturę kontrolną. Wymieniona wyżej płyta niklowa jest w miejscu, w którem przechodzi przez przegrodę lewą, zaopatrzoną w otwór prostokątny. Poniżej tego

otworu jest przytwierdzony do płyty aparat sprężynowy, podtrzymujący oś metalową, na której są umieszczone cztery krążki metalowe powleczone gumą. Na skutek działania sprężyny owe krążki w stanie spoczynku wystają częściowo ponad wymieniony otwór. Powyżej wymienionego otworu jest umieszczona nieruchoma oś metalowa, zajmująca całą szerokość przegrody lewej, a na niej są umieszczone cztery krążki metalowe, powleczone gumą. Te krążki znajdują się bezpośrednio ponad czterema krążkami wyżej wymienionemi. Powyżej wymienionej drugiej grupy czterech krążków znajduje się przestrzeń dla aparatu do farbowania. Ten aparat składa się z części nieruchomej i ruchomej. Częścią nieruchomą jest walec metalowy owinięty filcem. Ten walec filcowy, zabarwiony czerwono, służy do farbowania kliszy, wytwarzającej znak stemplowy. Część ruchomą, wprowadzaną do maszyny zapomocą otworu wymienionego wyżej pod 5), stanowi pudełko metalowe, mieszczące dwa walce metalowe, z których jeden, zwrócony ku wnetrzu, jest powleczony filcem. Poza aparatem do farbowania znajduje się bęben mosiężny, częściowo zakryty pokrywami z blachy niklowej. Ten bęben mieści kliszę dla znaku stemplowego i łączy się na lewo z datownikiem, a na prawo z osią, zaopatrzoną w koła zębate, wrażliwą na poruszenie aparatu, wskazującego należna opłatę stemplowa, a wymienionego wyżej pod 7).

Powyżej bębna, mieszczącego kliszę znaku stemplowego, znajduje się przestrzeń dla taśmy kontrolnej. Taśma kontrolna jest nawinięta na dwóch wałkach metalowych przednim i tylnym. Obydwa są zaopatrzone po obu bokach w okrągłe tarczki metalowe. Wałek tylny jest powleczony tekturą lub drzewem. Pomiędzy obydwoma wałkami znajduja się dwa walce, z których jeden (górny) jest metalowy i zaopatrzony w trzy krażki metalowe, powleczone guma; dolny jest całkowicie gumowy.

Aparat kontrolny zawiera u dołu licznik główny, składający się z siedmiu pierścieni: na każdym z nich są uwidocznione w kolorze białym na czarnem tle cyfry od 0 do 9. Na tym samym poziomie znajduje się licznik uboczny, składający się: a) z płytki, której ściana węższa, zwrócona ku dołowi, zawiera wyryty numer licencji, b) z dwóch pierścieni, z których każdy jest zaopatrzony w wypukłe cyfry od 0 do 9, przeznaczone do odbijania na karcie stemplowej dwóch ostatnich cyfr jej numeru kolejnego, c) z pudełka, zawierającego cztery pierścienie, z których każdy jest zaopatrzony w cyfry od 0 do 9; te cyfry ukazują się w okienku licznika ubocznego.

U samej góry w przegrodzie prawej znajduje się walec, objety drugim walcem krótszym; na tym zaś walcu krótszym jest pięć kół zębatych. Jedno z nich (pierwsze od strony lewej) służy jedynie do celów regulacyjnych; każde z następnych czterech jest zaopatrzone w trzy dźwignie. W miarę obrotów tych kół każda z dźwigni bądź jest ukryta bądź wystaje nazewnątrz z otworu, wymienionego wyżej pod 7). Każde z wymienionych kół zazębia się o koło, umieszczone na osi, wiążącej się z korbą główną. Na tej osi oprócz pięciu kół, zazębiających się z kołami wyżej wymienionemi, znajduje się dalsze pięć kół zębatych, które zazębiają się o koła zębate sprawdzianu wymienionego wyżej pod 8) tudzież o koła zębate, umieszczone na osi, służącej do wprawiania w ruch części składowych kliszy znaku stemplowego. Ta ostatnia oś, stanowiąca jedyny łącznik między prawą i lewą przegrodą, składa się z systemu trzech rur i jednego pręta razem z czterech części, odpowiadających czterem cyfrom liczby wskazującej kwotę opłaty stemplowej.

W sprawdzianie oprócz owych kół zębatych znajdują się cztery koła wydrążone; w nich są zęby — przy nastawieniu na zero — schowane; zęby te występują na zewnątrz na skutek nastawienia aparatu, wskazującego kwotę należnej opłaty stemplowej (wymienionego wyżej pod 7). Mianowicie występuje taka ilość zębów, jaką wyraża nastawiona cyfra. (Np. w razie nastawienia pierwszego koła od strony lewej, wskazującego ilość dziesiątek, na 5 występuje pięć zębów). Te koła o zębach zmiennych wiążą się ze zwykłemi kołami zębatemi, umieszczonemi poniżej. Te zaś ostatnie wiążą się bezpośrednio z poszczególnemi paskami licznika głównego.

II. Działalność maszyny.

A. Zasady ogólne.

Wartość poszczególnego znaku stemplowego, wytłoczonego przez maszynę, nie może przewyższać 99 zł. 99 gr.

Na skutek zasilenia maszyny jedną kartą stemplową maszyna wytłoczy znaki stemplowe, których łączna wartość nie przekroczy 599 zł. 98 gr. Typ ten jest więc dostosowany do kart stemplowych za 500 zł.

B. Opis szczegółowy.

Maszyna staje się zdolną do stemplowania po założeniu taśmy kontrolnej, włożeniu ruchomej części aparatu do farbowania, po uprzedniem zabarwieniu walca metalowego, niepokrytego filcem oraz po wprowadzeniu karty stemplowej do wnętrza maszyny. W tym ostatnim celu należy całkowicie wysunąć suwak, wymieniony wyżej pod 12), położyć na nim kartę stemplową za 500 zł. w ten sposób, aby cześć niezadrukowana znajdowała się u góry. Następnie wsuwa się suwak do wnętrza, o ile to tylko jest możliwe, zakłada się korbe pomocniczą na oś, wymienioną wyżej pod 10) i przekręca się ją w prawo. Z tą chwilą suwak wraz ze znajdującą się na nim kartą stemplową są unieruchomione, a w liczniku pobocznym ukazuje się liczba 1 (przy wsunięciu drugiej karty liczba 2 i t. d.).

Celem ostemplowania w przypadku poszczególnym należy 1) umieścić papier na płycie niklowej, 2) wskazać maszynie datę zapomocą obrotu pierścieni datownika, 3) wskazać

maszynie kwotę opłaty stemplowej, 4) dokonać jednego obrotu korby głównej. Obrót korby głównej powoduje: a) ruch papieru, b) wytłoczenie na nim znaku stemplowego, c) wytłoczenie znaku stemplowego na taśmie kontrolnej, d) wskazanie na liczniku głównym łącznej sumy.

Z chwilą, gdy na podstawie pierwszej karty stemplowej zostały wytłoczone znaki stemplowe w łącznej kwocie 500 zł., maszyna staje się niezdolną do dalszego stemplowania i uzyskuje tę zdolność tylko drogą następującej procedury: Po założeniu korby pomocniczej wykonywa się ruch w prawo, na skutek czego uzyskuje się możność wysunięcia suwaka wraz z kartą stemplową. Po włożeniu nowej karty stemplowej w sposób taki, jaki zastosowano do pierwszej karty, maszyna staje się znowu zdolną do pracy.

Karta, wydobyta z maszyny, jest zaopatrzona na stronie niezadrukowanej w następujące znaki, uwidocznione zapomocą licznika pobocznego: w liczbę siedmiocyfrową, wskazującą ostatni stan licznika głównego, w numer licencji oraz w dwie ostatnie cyfry numeru kolejnego karty stemplowej. Jeżeli znak stemplowy, który podatnik chce wykonać zapomocą danej karty stemplowej, przewyższa saldo podatnika (jeżeli np. po wykonaniu znaków stemplowych w łącznej kwocie 490 zł., a zatem przy saldzie, wynoszącem 10 zł., podatnik wskazuje maszynie opłatę stemplową w kwocie 25 zł.), maszyna wytłacza wprawdzie żądany znak stemplowy, następnie jednak staje się niezdolną do pracy, a po wprowadzeniu nowej karty stemplowej jest zdolna do wytłoczenia tylko tej kwoty, która równa się różnicy między sumą 599 zł. 98 gr. a nadwyżką sumy ostatnio wytłoczonego znaku stemplowego ponad saldo jakie miał podatnik przed wykonaniem owego znaku (w przykładzie powyższym maszyna wytłoczy wprawdzie znak stemplowy za 25 zł., ale na podstawie nowej karty stemplowej wytłoczy znaki stemplowe w łącznej kwocie tylko 584 zł. 98 gr.

KOMUNIKAT.

W najbliższych dniach ukaże się nakładem Ministerstwa Sprawiedliwości opracowana przez Dr. Józefa Horszowskiego i mag. praw Romualda Galstera, radcy Ministerstwa Skarbu, książka p. t. „Postępowanie egzekucyjne władz skarbowych. Teksty i Objaśnienia" z przedmową Ministra prof. Władysława Zawadzkiego. Książka zawierać będzie szczegółowy komentarz do obowiązujących od dnia 1 sierpnia 1932 r. nowych przepisów egzekucyjnych władz skarbowych.